

NR 3 2023

MEDGÅNG
& MOTGÅNG

SAMTAL GÖR
SKILLNAD FÖR
STUDENTER

JOHANNEBERGS FÖRSAMLINGSBLAD

På väg, men inte framme

I slutet av maj tog jag examen och avslutade därmed mina universitetsstudier. Just att vara klar är en ovanlig känsla, eftersom hela studietiden kännetecknas av att vara på väg, men inte framme. Lätta kurser och jobbiga hemtentor, roliga diskussioner och ensamma distansstudier betas av. Frihetskänslan som finns när jag lämnar tentasalen är stark, men snart är det dags för nästa kurs, nästa tenta, nästa inlämning och så fortsätter färden, ibland jobbig och ibland lätt.

Ju mer examen närmade sig, desto mer insåg jag också att examen inte alls var slutet på vägen, utan att min läranderesor fortsätter precis lika mycket i arbetslivet, om än i annan form. Precis som livet i allmänhet. Egentligen kännetecknas hela livet av att vi är på väg, men inte framme. Vi går i uppförs-

och nedförsbackar, på raksträckor och i svängar. Ibland tycks vägen framför oss rak och tydlig och ibland svänger den så snabbt att sikten hela tiden skymms. Vi kan ha ett mål i sikte och tro att vi är framme ibland, men så visar det sig att det bara var starten på en ny sträcka.

På samma sätt som jag under studierna – och i livet – alltid är på väg och ännu inte framme, är det att vara kristen och så att säga vandra tillsammans med Gud. Livet med och relationen till Gud är en vandring i sig och de första kristna kallades ibland för *Vägens folk*. Jag kan lära känna Gud mer och komma närmare honom, men jag kommer aldrig till en punkt där jag kan säga att jag är klar eller fullärd. Jag kan aldrig ta examen i min Gudsrelation, utan den är något att ständigt fortsätta upptäcka, utveckla och utforska – i både medgång och motgång.

ELISABETH WAGERSTEN

Det inkluderande &-tecknet, som är namnet på denna tidning, uttrycker att Johannebergs församling vill verka för sammanhang och gemenskap. Mellan människor, och mellan människa och Gud. Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Den räknas som samhällsinformation och delas ut gratis till alla hushåll inom församlingens geografiska gränser.

Ansvarig utgivare: Mattias Sundkvist

Redaktion: Gunnar Persson, Mattias Sundkvist,
Elisabeth Wagersten, Cecilia Sundström

Tryck: Sandstens, Göteborg

Distribution: PostNord

Omslag: Henrike Vogt och Maike Gamer. Foto: Privat

Övriga bilder: Bildbyråer om ej annat anges

*För övrigt, min son, låt varna dig!
Det finns ingen ände på det myckna
bokskrivandet, och mycket
studerande gör kroppen trött.*

Bibeln, Predikaren 12:12

HUMANIS

– Vår uppgift är att möta studenter, vara en vuxen som kan lyssna, säger
Maike Gamer, Henrik Wernvik och Lars van der Heeg på Universitetskyrkan.
De erbjuder även samtal och stöd för personal inom GU och Chalmers.

Ett lyssnande öra för studenterna

Mycket kan hända under åren som student. Frihet och nya vänner, men även oro för studierna, framtiden eller familjen där hemma. Ett samtal med Maike, Lars eller Henrik på Universitetskyrkan kan göra skillnad.

En fjärdedel av alla som bor i Johannebergs församling är studenter. I Göteborg finns totalt 65 000 studenter som tillbringar tre, fyra eller fem år i stan. Under den tiden hinner mycket hända. De går från nykläckta 19-åringar som flyttar hemifrån för första gången till yrkesverksamma ingenjörer, läkare, socionomer... Dit är vägen inte alltid spikrak.

I det läget kan några samtal med Maike Gamer och hennes kollegor inom Universitetskyrkan göra skillnad.

– Många studenter har det tufft. De söker upp oss för att ha någon att prata med, berättar Maike, som liksom Lars van der Heeg är präst, medan Henrik Wernvik är pastor.

– Vår uppgift är att möta studenter, vara en vuxen som kan lyssna. Ibland kan vi hjälpa dem att hantera en livskris av något slag. Vi träffas kanske fyra-fem gånger, vi för inga journaler och det kostar inget. Dessutom har vi tystnadsplikt.

Att bli högskolestudent kan vara kul, men också innebära en krock.

– Man har roliga förväntningar på att flytta och börja plugga, så blir det svårare än väntat att flytta hemifrån, hitta vänner och sammanhang. Det ska vara livets bästa tid, men blir inte riktigt så. Man kommer in på Handels och får leva med att inte längre vara bäst i klassen, att det är tuffare än förväntat att uppfylla kraven. Det kan bli en enorm stress och en identitetskris, förklarar Maike.

Under våren hade hon, Lars och Henrik tillsammans ungefär 120 samtal med studenter, men även med anställda

inom Göteborgs universitet (GU) och Chalmers.

– Vi hjälper någon att sortera problemen och varva ned, ibland är det alldeles tillräckligt. Under samtalet kommer personen själv på vad den ska ändra eller fokusera på. Vi pratar om allt! Beroende, konflikter i familjen, relationer, längtan. Ganska få vill prata tro och livsåskådning, men de vet var vi står. Man behöver varken vara troende eller medlem i någon kyrka för att samtala med oss.

MINNESSTUNDER

En viktig uppgift för Universitetskyrkan är minnesstunder, dels för personal, dels för studenter som avlidit.

– Oavsett om det beror på sjukdom, olycka eller suicid är det ofta oerhört tungt för studiekamraterna. Under våren hanterade vi totalt sju dödsfall, berättar Henrik.

Mitt i det svåra upplevs minnesstunder oftast viktiga och

” Vi pratar om allt!
Beroende, konflikter
i familjen, relationer, längtan.

meningsfulla, att få ge uttryck för sin sorg tillsammans.

– Det uppstår ett andligt håll när någon man står nära dör, säger Lars. Det finns en väl utarbetad form och struktur för hur vi går vi tillväga när någon mister livet.

För Maike, Lars och Henrik handlar arbetet om relationsbygge. Att gå runt och ”drälla bland studenterna”, som Maike uttrycker det. Att synas på institutioner, ihop med kåren och välkomna nya studenter. Och det är inte bara allvar.

– I advent dök vi oväntat upp några morgnar och bjöd

studenterna på glögg och pepparkakor, det blev succé! Så pass att vi följde upp med minisemlor i februari.

– Det behöver inte vara katastrof för att ta kontakt med oss. Har man sagt hej och pratat med prästen eller pastorn förr, kan man höra av sig och snacka när det kör ihop sig.

Nätverkandet gäller även kårstyrelsen, studievägledare och andra som möter studenter; programansvariga, kuratorer och lärare.

– Lär de känna oss, kan de sedan hänvisa till oss. Vi bjuder också in till frukost och föreläsningar om aktuella ämnen som suicid och existentiell hälsa.

Vad vill studenterna prata om?

– Vanliga frågor som kommer upp är: Är jag på rätt utbildning? Tänker jag rätt kring det här? säger Lars. Vi erbjuder inte terapi och ibland räcker det att få prata några gånger. Om det behövs, kan vi hänvisa vidare till Studenthälsan, psykolog eller terapeut. Vissa saker löser de själva tillsammans med kamrater.

Även världsläget, krig och klimatfrågor påverkar framtidsplaner och drömmar. Maïke, Lars och Henrik återkommer till coronapandemin som en väldigt speciell tid.

– Den var onekligen tuff och innebar mycket oro och isolering. Pandemin var en massiv händelse som påverkade de här åldrarna mycket.

Studievägledaren är ofta den som först får höra att en student har bekymmer.

– Ibland är det knöligt med studierna, man ligger efter, missade en tenta, berättar Ingegerd Nilsson, studievägledare och kurator på Chalmers.

– Ibland är det annat. Att sluta gymnasiet är att sätta

punkt för sin barndom, det innebär förväntan, men också en sorg. Då kan jag bland annat hänvisa till Universitetskyrkan, de är vana att möta sorg och prata om den. Det är väldigt enkelt att få kontakt, de svarar på fem minuter.

– Det finns ett ganska nytt nätverk för att fånga upp studenters mående, där Göteborgs stad, VGR, Chalmers och GU ingår. I höst ska vi i nätverket samarbeta med Universitetskyrkan kring existentiell hälsa, ett område där studenterna själva efterfrågat mer kunskap.

OAVSETT TRO

Sedan 2022 finns ett samverkansavtal mellan Universitetskyrkan och Chalmers respektive GU. Då inrättade högskolorna var sitt så kallat *Chaplaincy*, kaplanskap, som ska bidra till existentiell hälsa för alla, oavsett tro. Där verkar nu Universitetskyrkan. *Chaplaincy* ingår i det samtalsstöd som studenter och personal har tillgång till. Övriga är studievägledare, kurator och Studenthälsan.

– I Universitetskyrkan har vi en erfarenhet och kompetens som högskolorna vill ska finnas innanför väggarna, säger Henrik. De vill ha vår närvaro där.

– Vår erfarenhet av det existentiella, av liv som bottnar i mer än det jag presterar, är ett viktigt bidrag i skolorna. Bra betyg är bra, så länge man inte tappar bort sig själv. Studenterna är vana att mäta och värdera, men livet är inte mätbart på det sättet.

– Universitetet är oreligiöst, men vi kan företräda hopp och tilltro, något som vi gärna bjuder på. Lärjungarna gick ut två och två för att hjälpa, bota, lindra och samtala. Vi vill precis det: lyssna och hjälpa.

TEXT: CECILIA SUNDSTRÖM
FOTO: JOHN ELIASSON

” Man behöver inte vara troende eller medlem i kyrkan för att samtala med oss.

” Jag vet inte om jag hade pallat utan de samtalen.

Henrike Vogt, 26, flyttade till Sverige och blev student i Göteborg. Träffarna på Universitetskyrkans Couch Café blev viktiga, men även samtal med Maike Gamer, studentpräst.

Henrike har precis flyttat till Värnamo och fått jobb som logoped. Efter fyra års studier lämnade hon Göteborg i juni. Hon kände vånda inför slutet på studierna.

– Var ska jag bo, kommer jag att få jobb, ska jag lämna alla mina vänner, hur ska det bli?

Många tankar for runt i huvudet, examensarbetet tog massor av tid och kraft och samtidigt blev hon tvungen att byta bostad.

– Att få prata med Maike och sortera alla tankar betydde väldigt mycket. Vi sågs varannan, var tredje vecka. Jag vet inte om jag hade pallat utan de samtalen. Att prata med en utomstående gör skillnad, man kan prata av sig på ett annat sätt, få lite andra synpunkter.

Henrike hittade till Universitetskyrkan via en affisch på institutionen och Couch Café, med flera tysktalande ungdomar, blev en viktig mötesplats.

– Där kunde man hänga, prata, fika och umgås. Sen, när lite tyngre saker kom upp var det skönt att kunna få de där samtalen.

En stor del av studietiden präglades av pandemin.

– Det var svårt, då vi inte fick vara på plats på universitetet. Periodvis var jag hemma i Tyskland, jag vet inte om jag pallat att bo själv och bara sitta hemma och plugga. Vi kursare åt ibland lunch ihop via zoom, alla var ganska isolerade. Vissa hoppade av utbildningen, det blev för jobbigt.

– Men tiden som student blev ändå positiv och Universitetskyrkan bidrog till det. Göteborg är en trevlig stad, det hände mycket under åren och det var tråkigt att säga hej då till alla.

– Nu får jag lära känna människor i Värnamo. Jag tänkte hitta en kör, gärna en kyrkokör, där brukar man få nya vänner.

TEXT: CECILIA SUNDSTRÖM

FOTO: PRIVAT

För barn och unga

BARNRYTMIK

Rytmik, fika och lek för bebisar, barn och familj. Ingen anmälan.

Måndagar och torsdagar
Johannebergskyrkan

@Barnverksamheten i
Johannebergskyrkan

@Johanneberget

BARNKÖREN PIGGELIN

Kör för sångglada barn, 3–5 år. 30 minuter körsång sedan fri lek och fika. Start 29 aug.

Tisdagar 16–17.30
Johannebergskyrkan

KLUBBEN

För barn från förskoleklass till sjuan. Mingel, aktivitet och kvällsmat. Ingen anmälan. Start 4 sept.

Måndagar kl 17–18.30
(jämn vecka) Buråskyrkan

BURÅS SCOUTKÅR

I scouterna lär vi känna oss själva, varandra, naturen och Gud. Kontakt: Abram Fryxellius, 0739-79 47 36.

Start 28 aug.

Måndagar kl 17–18.30
(ojämn vecka) Buråskyrkan

UNGDOMSGRUPP

Träffa kompisar och upplev mer av kristen tro. Häng, aktivitet, något att äta och andakt. Ingen anmälan.

Start 8 sept.

Fredagar kl 18–20
(ej under skollov)
Buråskyrkan

KÖREN LYSTRA

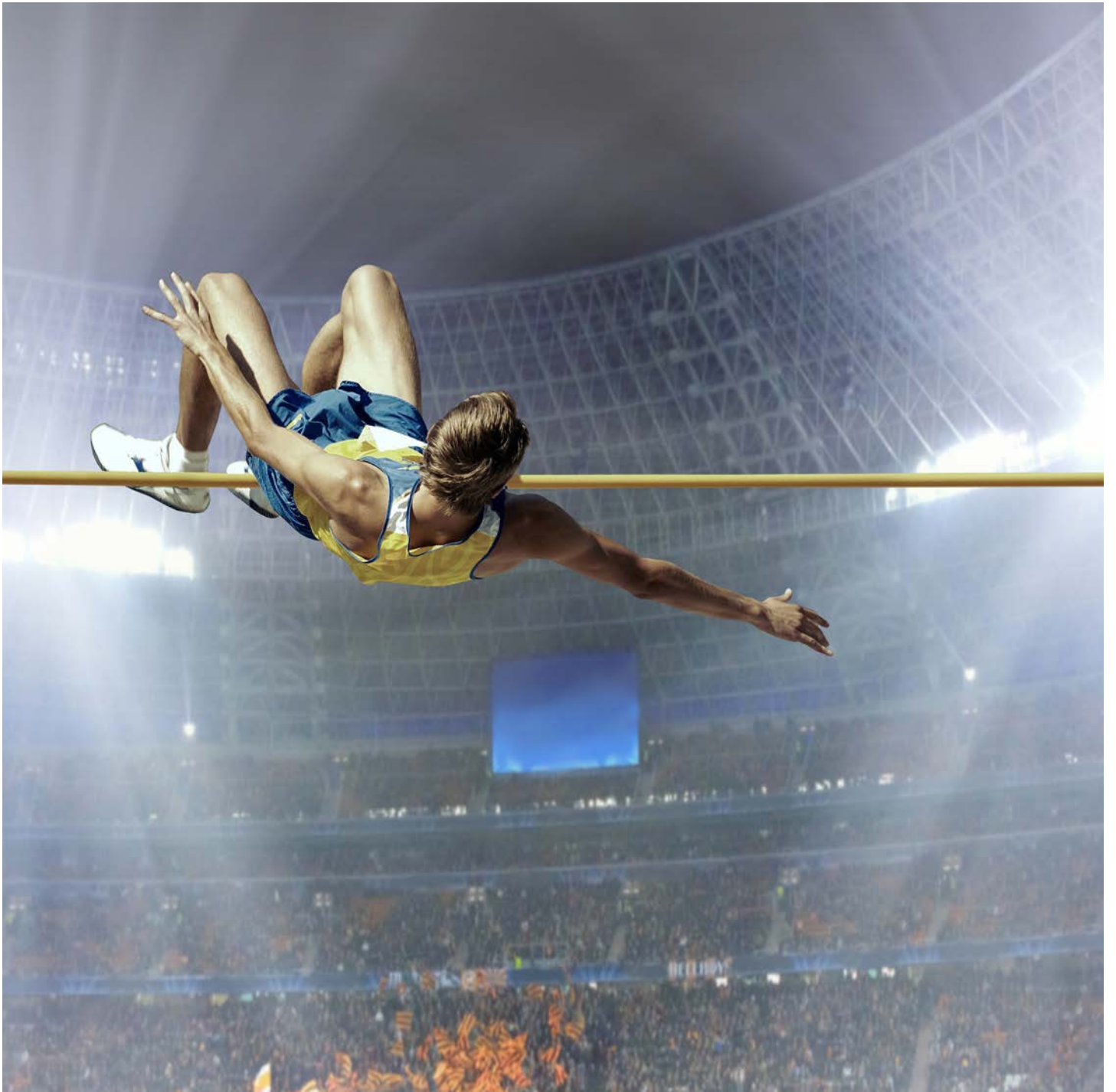
Nytt för hösten!

För dig som går i årskurs 5–7 och gillar att sjunga.

Start 4 sept.

Måndagar kl 16.45–18.30
(jämn vecka) Buråskyrkan

MER INFO:
[svenskakyrkan.se/
johanneberg](https://svenskakyrkan.se/johanneberg)

Trons ABC

Hopp

Armand Duplantis är ett av Idrottssveriges stora hopp. I dubbel bemärkelse: Han hoppar högre än alla andra. Och många idrottsintresserade hoppas att han ska fortsätta sätta rekord och ta guldmedaljer.

Varför hoppas man på just honom? Varför hoppas man inte på vem som helst? Någon kanske tycker väldigt mycket om sin farfar. Det skulle kännas bra om han vann nästa världsmästerskap i stavhopp. Men bara för att man tycker mycket om någon, eller bara för att något skulle kännas bra, så är det inte rimligt att hoppas att han faktiskt skulle vinna. Det krävs något mer.

Konstigt nog resonerar många precis så här märkligt inom religionens område: *Det känns bra för mig att hoppas på ett liv efter detta, eller på att återfödas. Därför hoppas jag på det.* "Tro på det som känns bra för dig!" Nej, det verkar ju inte rimligt.

Anledningen till att många hoppas på just Duplantis är förstas att han visat framfötterna tidigare. Återigen i dubbel bemärkelse! Han har klarat höga höjder förut. Därför finns det skäl att hoppas att han ska göra det igen.

Likadant är det med det kristna hoppet. Vi hoppas på en uppståndelse och ett evigt liv. Men vi gör det inte bara för att det känns bra. Vi gör det, för att Jesus redan uppstått från de döda! Vem som helst kan säga saker som låter vackra och som känns bra att lyssna till. Men vem som helst kan inte uppstå från de döda. Men Jesus har gjort det.

Till att börja med var Jesus misshandlad och dödad på sätt som vi inte ens med dagens sjukvård kan uppliva någon ifrån. Han var pryglad av romerska soldater med ett gissel som var försett med vassa föremål i repändarna – en misshandel som i många fall ledde till döden. Sedan hade han hängt uppspikad på en träställning i sex timmar. Slutligen hade en romersk soldat genomborrat hans bål med en lans så att det rann ut blod och vatten. Därefter hade han legat i en kall grav utan medicinsk tillsyn i ett par, tre dygn.

Men därefter började Jesus visa sig för människor. För vän och fiende. Det finns i Bibeln flera olika vittnesbörd sammanställda av människor som Jesus visade sig för efter sin död. Och det var inte bara syner eller andliga upplevelser: De fick möjlighet att röra vid honom. De såg honom äta. Och graven var tom, men svepningen låg kvar i graven. Lärjungarnas vittnesbörd talar för att Jesus faktiskt blivit levande igen med sin kropp.

Därför har vi kristna ett hopp, att vi själva en gång ska få uppstå till evigt liv i gemenskap med Gud. Vi har inte detta hopp, bara för att det känns bra, utan för att det hänt förut. Om Jesus själv kunde uppstå med sin kropp, finns det skäl att hoppas att han även kan uppväcka våra dödliga kroppar och ge oss evigt liv. Det finns alltså ett hopp. Och det finns skäl för det hoppet!

GUNNAR PERSSON

Fira gudstjänst i höst!

JOHANNEBERGSKYRKAN

VECKOMÄSSA **tisdagar kl 8.30**
och **onsdagar, jämn vecka, kl 18**

HÖGMÄSSA **söndagar kl 11**

BURÅSKYRKAN

BÖN/LOVSÅNG/MÄSSA
onsdagar, ojämn vecka, kl 18

MÄSSA **söndagar kl 10**

GOSPELKÖREN ZION

Kör för alla som gillar att sjunga! Vi träffas tisdagar (inte alla) och övar inför nästa konsert/gudstjänst.

Start: Tisdag 3 okt kl 18.30
Buråskyrkan

Gillar du att sjunga? Vi har körer för både barn och vuxna, nybörjare och mer avancerade sångare. Se hemsidan.

MUSIK TILL LUNCH PÅ TISDAGAR

Lunchmusik: En halvtimmes konsert mitt i veckan. Start 12 sept.

Tisdagar kl 12 (ojämn vecka)
Johannebergskyrkan

Musikandakt vid lunchtid: Elever från Hvitfeldtska musikgymnasiet. Start 19 sept.

Tisdagar kl 12 (jämn vecka)
Johannebergskyrkan

Välkommen
på mässa
kl 18

BIBELSTUDIUM: GUD OCH LAMMET

Kom med och fördjupa dig i Bibelns sista bok, Uppenbarelse-boken, och dess betydelse för den första kyrkan och för oss idag. Samtalsledare: Niclas Bergenheim. Varannan onsdag, jämn vecka.

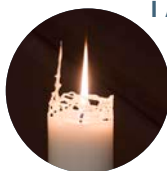
Start: Onsdag 6 sept kl 19-20.30
Johannebergskyrkan

CAFÉ JOHANNEBERG

Kom in för en pratstund och en kopp kaffe/te med något gott till. Eller stanna till efter lunchmusiken.

Tisdagar kl 12.45-14
Johannebergskyrkan

I ALLHELGONATID. I allhelgonatid går våra tankar på ett särskilt sätt till våra nära och kära som lämnat oss. Kyrkan hålls öppen för stillhet och ljusständning och minnesgudstjänst firas då vi nämner dem som avlidit under året

Söndag 5 nov i Johannebergskyrkan
Öppen kyrka kl 15-18 och minnesgudstjänst kl 16

FOTO: PHOTOBSVEN

VERDIS REQUIEM

Upplev Giuseppe Verdis dramatiska verk med över 200 medverkande! Ann-Marie Backlund, sopran, Eleni Matos, mezzo-sopran, Daniel Svenson, tenor, Marco Stella, bas. Johannebergs Oratoriekör, Lundby Motettkör och Lundbsymfonikerna. Jan K Delemark, dirigent.

Söndag 19 nov kl 18

Johannebergskyrkan

Alpha

ÄKTENSKAPSKURS

Kursen för alla par som önskar stärka sin relation. Viktiga verktyg och praktiska idéer som hjälper er att bygga en relation som varar hela livet.

Start: Tisdag 12 sept

kl 19-21.30 i Buråskyrkan

MER INFO & ANMÄLAN

FÖRSAMLINGSHELG

Lördag 30 september

Gemensam församlingsdag på Hjälmareds folkhögskola. Program för alla åldrar: Undervisning, sjung i kör, pilgrimsvandring, olympiad, fotboll, pyssel med mera.

Söndag 1 oktober

Vi firar gemensam högmässa i Johannebergskyrkan kl 11.

Hoppas vi ses!

MER INFO & ANMÄLAN

STUDENTALPHA – VARDAGSRUM FÖR LIVETS STORA FRÅGOR

Varför finns jag? Finns Gud? Vad är meningen med livet? Gratis mat, film, gemenskap och samtal. Drop-in vid varje tillfälle. Läs mer på webben.

Onsdagar kl 19-21 i Buråskyrkan

ALPHA PÅ DAGTID

Mer info på hemsidan eller kontakta Kristina Rage, 031-731 86 26. Varannan måndag, jämn vecka.

Start: Måndag 18 sept kl 14-16
Johannebergs församlingshem

Kontakta oss

www.svenskakyrkan.se/johanneberg

@johannebergsforsamling
@buraskyrkan

Johannebergs församling
Walleriusgatan 1

031-731 61 30 (gemensam växel)
johanneberg.forsamling@svenskakyrkan.se

Bokning av dop, vigsel, begravning

031-731 66 00
gbg.bokning.centrum@svenskakyrkan.se

Präster – tillgängliga för själavård och bikt

Församlingsherde Mattias Sundkvist
031-731 86 35
mattias.sundkvist@svenskakyrkan.se

Niclas Bergenheim
031-731 86 45
niclas.bergenheim@svenskakyrkan.se

Timothy De Bernardi
031-731 86 58
timothy.debernardi@svenskakyrkan.se

Diakonala resurser – tillgängliga för själavård, samtal och stöd

Maria Hanner, diakon
031-731 86 48
maria.hanner@svenskakyrkan.se

Daniel Brorsson, diakon
031-731 86 47
daniel.brorsson@svenskakyrkan.se

Kristina Rage, församlingskurator/själavårdare
031-731 86 26, 0706-12 12 24
kristina.rage@svenskakyrkan.se

Går någon med i motgången?

Min pappa var pitebo. Om honom kan sägas att benämningen pitebo inte enbart handlade om geografi. Han var en pitebo rakt igenom och som sådan fanns i hans personlighet ett brett penseldrag av pessimism. På ett ytligt plan visade det sig tydligt i fråga om väder. Var vädret dåligt, var det precis som han förväntat sig. Men om sommardagen var solig och fin kunde han ändå inte riktigt glädja sig eftersom han ju med säkerhet visste att ett lågtryck när som helst skulle närma sig.

För dem som var flyktigt bekanta med honom var inte denna pessimism uppenbar. I min far mötte de en glad och tacksam person. Vad de inte insåg var att glädjen och tacksamheten föddes ur den, för honom, förvånande upptäckten att nästan allt blev bättre än vad han hade förväntat sig. Glädje och tacksamhet bredde ut sig allt mer ju äldre han blev och under hans sista tid i livet fanns inte utrymme kvar för någonting annat.

Det framhålls ofta att det bästa är att gå genom livet

som en optimist. När jag tänker på min far är jag inte helt övertygad. Helt säkert är att den som har en inre beredskap för att livet kommer att bjuda på såväl medgång som motgång är bättre rustad än den som inte förväntar sig någonting annat än framgång och lycka.

Varje gång jag har en vigsel vill jag i vigseltalet påminna brudparet om vad de just lovat varandra, att bygga ett gemensamt liv tillsammans, inte bara i lust utan även i nöd, inte enbart i glädje utan också i sorg. Det handlar inte om att lägga sordin på festen utan om att möta livet med öppna ögon.

Ordet medgång består av de två leden *gå* och *med*. Oavsett vilken nöd, sorg eller motgång man möter i livet gör det hela skillnaden om någon går med. Detta löfte ger Gud i sitt ord till den som sätter sitt hopp till honom. *"Var inte rädd, jag är med dig. Ängslas inte, jag är din Gud. Jag ger dig styrka och hjälper dig, stöder och räddar dig med min hand"* (Jesaja 41:10).

Välkommen att gå med Gud!

MATTIAS SUNDKVIST

Församlingsherde

031-731 86 35

mattias.sundkvist@svenskakyrkan.se

